

Bevist for, at man ikke havde rigtig Tro til Landstinget, idet man, efter at have vedtaget disse Bestemmelser, satte en Paragraph ved Siden af, der siger, at det Hele kunde omgjøres paa den og den Maade. Det er altsaa fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem har sagt, for at jeg kortelig skal resumere, at Situationen er den, at en Forening af de to Forsatninger skal fuldbyrdes, hvortil det største og vigtigste Skridt allerede er fæstet ved Forsatningen af 18de November, og at man ved denne Revision skal indskrænke sig. Jeg troer, at der er flere Ting, som det havde været ønskeligt at faae rettede med det Samme, men at man har gjort Net i at indskrænke sig til det, hvis Nødvendighed praktisk foreligger, nemlig at hjemle alle de Samsundsinteresser og Samsundsclasser, som ikke føle sig tilfredsstillede ved den nuværende Ordning, men som ere ligesaa fuldt berettigede Elementer af det hele Folk, som den store Almue, og nok saa bekvemme i alt Fald for Tiden til at bruge og haandhæve Friheden, en berettiget Plads i Forsatningen.

Ruæffenborg: Ja, det er meget muligt, at det var vammel Grød, hvad jeg sagde, men imidlertid synes jeg ikke, at det har været saa stærkt, at jo den ærede Landstingsmand har haft Kræfter til at holde et længere Foredrag. Jeg glæder mig nu over, at der egentlig er kommen en Debat i Gang, men da jeg begjærede Ordet, befandt jeg mig ret vel, men jeg veed ikke, hvoraf det kommer, thi det kan jo ikke være det ærede Medlems spirituelle Foredrags Skyl, men jo længere det varede, desto mere ilde befandt jeg mig, saa at jeg nødes til at frasalbe Ordet.

Grundtvig: Den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Rehmann) omtalte saa bestemt mig og min formodede Anskuelse, at jeg dog maa finde det rimeligt at svare et Par Ord. Det var nemlig, hvad jeg har sagt om den almindelige Valgret, der jo har staaet for Regjeringerne især som en farlig Ting, at jeg da anmærkede, at denne Frygt burde blæse bort, om ikke før, saa ved Betragtningen af den nærværende klogtige Statsmand i Paris, som aabenbart ikke blot, hvad der vel ellers

kan træffe ham, voste den almindelige Valgret og tillige den udprægede Folkelighed, men ogsaa viste klart, at han betragtede dem som faste Støtter for sin Throne, sin Magt og sin Frihed. Men det ærede Medlem synes slet ikke at have enten hørt eller forstaaet, hvordan jeg omtalte den Ting; thi det stod for ham, som om jeg havde sagt, at han i denne sin Betragtning havde havt sit Die henvendt paa at frembringe eller fremme en sand Folkefrihed, men det har jeg aldrig enten tænkt eller sagt. Dernæst talte han jo en Deel om denne samme Sammensmeltning af de 2 Forsatninger og den Nødvendighed, som deri skulde ligge for Rigsdagen til at give Afkald paa, hvad der enten ikke smager paa den anden Side, eller hvad man der ikke ønsker længer skal vedblive. See, da jeg nu har hørt, hvad jeg aldrig havde drømt om, at det skal være lovstridigt at sige, at Regjeringen kunde gjøre en Forandring i Henseende til denne anden Lov, som gjælder for Rigsvraadet, see, saa kan jeg heller ikke komme til at svare paa, hvad der enten fra Hans Excellence Conseilspræsidenten eller fra en anden Side er anført om denne store Nødvendighed, og derom skal jeg da kun sige, at jeg erkjender den ikke, og at jeg ikke kan skjønne rettere, end at, naar det var Regjeringens Ønske og Villie at lade Rigsdagens Myndighed efter Grundloven af 1849 atter indtræde, at saa var der sikkert andre Midler til at naae denne Hensigt end at forandre Grundloven.

Moug: Jeg skjønner ikke rettere, end at den politiske Debat igunden er udtømt af min høitærede Ven, den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Rehmann), men da den 3die Landstingsmand for 10de Kreds (Ruæffenborg) directe har paakaaldt mig, beder jeg om Tingets Tilløbelse til dog at gjøre en lille Tilføjning. Den ærede Landstingsmand betegnede en af Talerne ved 1ste Behandling — det var utvivlsomt mig — som den, der havde talt, „som om han havde Myndighed“. Jeg veed nu ikke, at jeg har talt, som om jeg havde anden Myndighed end den, jeg virkelig har; jeg har den Myndighed, som mine Medborgere have givet mig, at sidde her og lade mit Ord høre med samme Net som den ærede Lands-